

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ УЧЕСНИКЕ ТЕРА

ВАЈАР О УМЕТНОСТИ:

НЕОПХОДНА КОМПОНЕНТА ЖИВЉЕЊА

Светлост мора сунцокрета остаће словеначком госту
као сећање на Војводину

ФРАНЦ ПУРК, родом из Птуја, стигао је на »Теру« из Цеља. Ликовну академију и последипломске студије завршио је у Љубљани, до данас је доста излагао, што самостално, што колективно, код нас и у иностранству. Понешто о кикиндском симпозијуму чуо је од ранијих учесника, а нешто више од »Териног« амбасадора у Словенији, критичара **Александра Басина** који га је и препоручио.

— Био сам мало забринут, јер ретко који вајар има искуства са радом на тако великим скулптурама од глине. Тако нешто не може се радити у обичном атељеу, него само на оваквим местима — прича Франц Пурк. Одмах по доласку видео сам да је Басин био у праву: овде су истовремено и сви материјални услови за рад и сва потребна искуства која су наши претходници прикупили, тако да се не појављују никакви нерешиви проблеми.

Колико сам сагледао, »Тера« има велике могућности, али се о њима премало зна. Требало би више радити на томе да се о њој чита — не само у локалним оквирима или југословенским, него даље. Мислим на светске арт-магazine. Ово је заиста специфичан облик уметничког рада и мислим да би био веома интересантан за читаоце тих специјализованих часописа. Мало је да на рекламирању симпозијума раде само његови учесници. Треба да о њему причају и они који нису вајари, али су из кругова који воле и цене уметност, или се баве сличним делатностима. На пример, са »Тером« би могли да сарађују и архитекти, да у разговорима са вајарима заједнички буду унапред изналажене неке одреднице будућих скулптура, на основу захтева простора у ком ће на крају бити постављене.

— Како бисте одговорили на питање шта је то што у овом моменту ради, ствара, тридесетчетворогодишњи скулптор Франц Пурк?

— Таково питање је незахвално за обе стране. Оно на свом крају има нов почетак, противпитање шта и колико познаје онај који је то питање поставио, и о чему уопште формулисати одговор. Зато бих радије да кажем шта мислим о уметности уопште.

Свако археолошко налазиште, које нам говори о животи људи у стара времена, покаже да се човек одувек

Франц Пурк *рпс*

бавио делатностима од којих није имао никакве економске користи — сликањем, вајањем. И данас у најпримитивнијим људским заједницама имате продукте уметности: песме, слике, скулптуре. То показује да је уметност, од које нема никакве строго употребне користи, неодвојив део живљења, духовна потреба најразвијенијег живог бића. Ако нестане уметности, то ће бити знак да је нестало и човека. Када ту везу озбиљно схватимо, схватићемо и потребу да за уметност много више чинимо него што је то данас случај.

Ово опште правило, примењено на конкретан случај, казује и колико је »Тера« од значаја, и да на њеном даљем развоју треба радити што интензивније.

Ваше виђење Кикинде?

— Скоро све време проводим овде, радећи. Интересантна ми је та различитост пејсажа од оног на који сам навикао. Пре неки дан сам возио бицикл према Мокрину и скоро пола сата пролазио поред интензивно жутих сунцокрета! Тако нешто било ми је до сада незамисливо, али ми се допада. . . Углавном, то мало што сам видео од града и околине, мени се свидело.